

عنوان مقاله:

بازنمایی فرشته در سریال های ماورایی (مطالعه موردی: تحلیل نشانه شناختی سریال ملکوت)

محل انتشار:

دو فصلنامه دین و ارتباطات، دوره 23، شماره 50 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 36

نویسنده:

مصطفی همدانی - دانش آموخته خارج فقه و فلسفه حوزه علمیه قم و کارشناس ارشد علوم ارتباطات

خلاصه مقاله:

سینمای ماورا از اقسام فاخر هنر هفتم است که به منظور تجسم نمایشی پدیده های غیبی، با رویکرد تربیتی در دهه هشتاد در تلویزیون ایران طلوع درخشنده ای داشت. متأسفانه این ژانر نوظهور و متعالی با انتقادهای غیرفنی و گاهی سرکوبگرانه از عرصه هنر تلویزیون خارج شد و اکنون در رکود به سر می برد. این گونه فاخر به همان اندازه که اهمیت فرهنگی و تربیتی دارد، همواره دارای چالش های نظری و بیانی (فنی) خاصی بوده است. یکی از چالش های این ژانر نوظهور، داشتن نظام نشانه ای ساختمان است. نشانه های تصویری سریال های ماورایی باید قدرت معنا سازی بسیار قوی ای داشته باشد و انطباق معنایی با آموزه های اسلامی از نقاط اساسی در قدرتمندی آنها است. تحقیق حاضر در تحلیلی نشانه شناختی، بازنمایی فرشته را در سریال ملکوت براساس مطالعه تطبیقی با مبانی اسلامی فرشته شناسی بررسی می کند. این مقاله ابتدا آموزه های فرشته شناختی مورد نیاز را به عنوان مبنای نظری با تاکید بر قرآن کریم و آوای مفسران شیعه از فرهنگ اسلامی جمع آوری کرده و سپس با روش تحلیل نشانه شناختی براساس دو الگوی تحلیل رمزگان تلویزیونی اسلین و تحلیل هم زمانی (جانشین: تقابلی) سوسور اشتراوس دال های معنا ساز سریال را بررسی می کند. مهم ترین دستاوردهای این تحقیق عبارت اند از: ارایه مبانی نشانه ای تمثیل فرشته و جهان غیبی این موجود ماورایی در سینما براساس مبانی اسلامی فرشته شناختی؛ نقد بازنمایی فرشته در دو حوزه: یکی رمزگان تلویزیونی (از نظر چهره پردازی، شخصیت پردازی، عناصر بصری صحنه و ...) و دیگری نقد نشانه شناختی جانشین: تقابل شناسی (تقابل هستی تجردی فرشته با ماده و نیز هدایت او با اضلال نفس و شیطان و ...) در سریال مذکور؛ حل تعارض تمثیل زیبا و زشت فرشته؛ و دفاع از انطباق داشتن گریه فرشته به عنوان یک نماد پرمعنا و قوی در تولیدات رسانه ای با موازین دینی.

کلمات کلیدی:

فرشته، سریال ملکوت، تحلیل نشانه شناختی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/834126>

